

Resumé

Vyhnání/odsun Němců po druhé světové válce se stal předmětem mnoha diskuzí, které přetrvávají až do dnešních dnů. Pro Čechy a Němce je odsun/vyhnání tragickou zkušeností z jejich společných nevyřešených dějin. Snahy o usmíření se dějí, přesto to nestačí k tomu, abychom mohli mluvit o zdárném vyřešení problematických kapitol česko-německých dějin. Strach a nedůvěra k Němcům a německému národu, neznalost historického pozadí, skutečností a faktů, stejně jako neochota vést dialog a vydat se na cestu smíření (Aussöhnung) vedoucí k usmíření (Versöhnung) a nerozlišování kolektivní a individuální viny představuje jedny z hlavních překážek dalšího vývoje vzájemných vztahů.

Vypracování práce dle klasického modelu vidět – posoudit – jednat, nám může být otevřením vhledu do celé problematiky česko-německých vztahů z pohledu křesťanské etiky, při současném vědomí historického vývoje, fenoménu viny, principů usmíření a přístupu reprezentativních skupin věnujících se této problematice. S využitím pohledu křesťanské etiky na prohlášení jednotlivých skupin nám může být pomocí, jak se zmíněné reprezentativní organizace a skupiny vypořádávají s minulostí a vinou a na jaké pozici se nacházejí, s ohledem na představenou cestu vedoucí k usmíření.

Možnými kroky do budoucna se pak ukazuje pokračování v činnostech, které již probíhají, nebo přepracování a hledání nových východisek takovým způsobem, aby se překonaly předsudky vůči sobě a při tom konečně došlo ke vzájemnému podání si rukou na znamení odpuštění a usmíření.